

Slovenský europoslanec JUDr. Miroslav Radačovský vyštartoval po vláde. Podal trestné oznámenie a apel na Ústavný súd

- CZ24 News | 6. listopadu 2020

SLOVENSKO: Teraz sa ukáže odbornosť a nezávislosť prokuratúry a súdov. Vláde bývalý sudca Radačovský zapálil pod kreslami kúdel.

„Ako europoslanec SR podávam na Generálnu prokuratúru SR Oznámenie o možnom spáchaní trestného činu, ako aj Podnet na predloženie návrhu na prieskum ústavnosti opatrení a uznesení Ústavnému súdu SR, ...poverujem lokálnu asistentku JUDr. Pajtášovú, aby v mojom mene tento podnet odoslala na Generálnu prokuratúru SR.“ Píše [na sociálnej](#) sieti JUDr. Miroslav Radačovský, sudca a v súčasnosti slovenský europoslanec.

Takže tu máme zo strany iniciátora, JUDr. Radačovského hneď dva vážne akty – oznámenie o možnom spáchaní trestného činu a podnet na predloženie návrhu na prieskum ústavnosti opatrení a uznesení Ústavnému súdu SR. Podstatou podnetu by mal byť okrem iného aj prieskum vecnej pôsobnosti úradu pri vydávaní opatrení s celoslovenskou záväznosťou v rámci núdzového stavu.

„Namietame a dávame do pozornosti fakt, že úrad nie je Ústredný orgán štátnej správy a teda je otázne, či je vecne spôsobilý vôbec opatrenia takéhoto charakteru vydávať.“ Tvrdí doktor Radačovský.

Argumentuje aj tým, že „Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že “pokiaľ ide o realizáciu ústavného príkazu povinnosti ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd vyplývajúceho z čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy, nemôže byť vo všeobecne záväznom nariadení uložená nová povinnosť, ktorá neexistuje v zákone. Nerešpektovanie

uvedeného príkazu ústavy by znamenalo negáciu zvrchovanosti zákona, a tým popretie samotného princípu právneho štátu”.

Reprofoto časti statusu Mária Radočovského na sociálnej sieti

Ďalej upozorňuje na to, že Slovenská republika je viazaná Dohovorom o ochrane ľudských práv a dôstojnosti človeka v súvislosti s aplikáciou biológie a medicíny (Dohovor o biomedicíne), ktorý je pre Slovenskú republiku platný od 1. decembra 1999, kde v čl. 2 je uvedené, že “záujmy a blaho človeka budú mať prednosť pred výhradným záujmom vedy a spoločnosti”, keďže obsahom tohto článku je “Priorita ľudskej bytosti”.

Radačovský sa odvoláva aj na okolnosti – ktoré mnohí nedávno zažívali na vlastnej koži: “Ponižujúce zaobchádzanie je také, ktoré je vedené s cieľom vyvolať pocit strachu, úzkosti a podriadenosti a ktoré je spôsobilé potušiť a ponížiť, prípadne zlomiť fyzický a morálny odpor.” Platný právny poriadok SR podľa europoslancu neustanovuje žiadnu zákonnú povinnosť na podrobenie sa povinnému testovaniu (odoberaniu telesných vzoriek a biologického materiálu fyzickej osoby).

Navrhuje preto preveriť, či sa predstavitelia vlády SR, ktorí označili testovanie na Covid-19 ako dobrovoľné, nemohli dopustiť hrubého nátlaku na občanov (prostredníctvom hrozieb zo straty príjmu, nevzniknutia nároku na karanténu PN, zákazu výkonu povolania alebo zamestnania bez preukázania sa negatívnym testom na Covid-19 .a pod.), za situácie, že sa občania “dobrovoľného” testovania nezúčastnia. Takéto konanie niektorých predstaviteľov vlády je podľa neho v rozpore s Ústavou SR a ústavným zákonom č. 227/2002 Z.z., na základe ktorého vyhlásila vláda núdzový stav.

Sudca navrhuje preveriť, či vláda SR má právomoc na základe uznesenia nariadiť povinnosť občanov SR zúčastniť sa celoplošného testovania pod hrozbou povinnej karantény, straty príjmu, obmedzenia základných životných potrieb.

V ďalšej časti podaní sa podrobne venuje judikatúre, podľa ktorej je vládou zamestnávateľom nariadené lustrovanie certifikátov nezákonné. „Momentálne v rámci relevantných právnych predpisov týkajúcich sa pracovnoprávných vzťahov, pre spracúvanie negatívneho výsledku testovania (a prípadne aj certifikátu MZ SR) úradu nie je známy primeraný právny základ, nakoľko Zákonník práce ustanovuje ako povinnosť v súvislosti so zdravotným stavom zamestnanca len nahlásenie jeho práceneschopnosti, alebo inej prekážky v práci, ktorá u neho nastala.

Miroslav Radačovský navrhuje „preveriť, či vláda SR svojím uznesením resp. vyhlásením v rámci núdzového stavu neobmedzuje základné ľudské práva a slobody občanov, ktoré sú okrem Ústavy SR garantované aj Európskym dohovorom pre ľudské práva, pričom ten má prednosť pred Ústavou SR. A to formou nátlaku, prípadne vyhrážania.

Sudca spomína aj základné ústavné postuláty – “štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.” Alebo – “každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá “.

Z čl.13 Ústavy SR podľa Radačovského vyplýva, že

“ (1) Povinnosti možno ukladať

a) zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd,

b) medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 4, ktorá priamo zakladá práva a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo

c) nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2.

(2) Medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom.

(3) Zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky.

(4) Pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.”

Z čl.19 Ústavy SR:

“(1) Každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

(2) Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

(3) Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.”

Z čl. 49 Ústavy SR:

“Len zákon ustanoví, ktoré konanie je trestným činom a aký trest, prípadne iné ujmy na právach alebo majetku možno uložiť za jeho spáchanie.”

Z čl. 72 Ústavy SR:

“Národná rada Slovenskej republiky je jediným ústavodarným a zákonodarným orgánom Slovenskej republiky.”

Ust. § 192, ods. 1 zák. č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení posledných noviel:

“ Kto iného núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, zneužívajúc jeho hmotnú núdzu alebo naliehavú nemajetkovú potrebu, alebo tieseň vyvolanú jeho nepriaznivými osobnými pomermi, potrestá sa odňatím slobody až na tri rok.”

Ods. 4:

“Odňatím slobody na desať rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu,

b) a spôsobí ním smrť viacerých osôb,

c) ako člen nebezpečného zoskupenia, alebo

d) za krízovej situácie.”

Na základe uvedeného JUDr. Miroslav radočovský navrhuje, „aby GP SR podala návrh na Ústavný súd SR na preskúmanie súladnosti s Ústavou SR rozšírenie núdzového stavu z 29.10.2020, z dôvodu kategorizácie občanov a obyvateľov Slovenskej republiky do dvoch skupín, a to z pohľadu prostriedku a cieľa na základe napádaných vyhlášok vydaných Úradom verejného zdravotníctva a aj vyhláškou

vydanou Hlavným hygienikom SR dňa 30.10.2020.

Zdroj: <https://www.hlavnydennik.sk>